

Myšlenka na provozování hiporehabilitace se zrodila v době, kdy jsme měli jednoho vlastního koně, s nímž jsme zažívali mnoho příjemných chvil při vycházkách a vyjíždkách do přírody.

O hiporehabilitaci jsme do té doby četli, slyšeli, viděli několik dokumentů. Velmi nás lákala představa, že by koně mohli přinášet radost a pomoc i řadě dalších lidí, zejména se zdravotním znevýhodněním.

*V prosinci 1999 jsem se zúčastnila prvního dvoudenního semináře na téma **Hiporehabilitace a řízení neziskové organizace** ve sdružení **Piafa** ve Vyškově. Domů jsem odjížděla s hlavou plnou informací a také trochu posmutnělá z nově nabytého vědomí, že my dva sami s jedním konikem hiporehabilitaci provozovat nemůžeme – právě jsem se dozvěděla, že je k tomu zapotřebí tým odborníků (terapeutů, vodičů a cvičitelů koní, asistentů, organizátorů), více koní vyhovujících klientům s různými diagnózami, bezbariérové bezpečné prostory, speciální pomůcky a postroje, finance. Že je zapotřebí alespoň některé spolupracovníky zaměstnat, sehnat dost peněz na jejich mzdy a celý provoz střediska. Že je to práce na plný úvazek náročná na koordinaci celého týmu, odbornost všech zúčastněných, zajištění prostředků... Takže nic pro nás dva, jejichž profese má k těmto odbornostem daleko, navíc v době dokončování mých studií, psaní diplomové práce, dostavby domu, splácení hypotéky, značného pracovního úsilí nás obou. Když jsem to vše vylíčila manželovi a uzavřela to v tom duchu, že je to krásná myšlenka, ale pro nás nerealná, odpověděl: „Tak se do toho pustíme!“ A tak jsme se tedy do toho dali.*

Alice Walaská

Rok **2000** jsme věnovali studiu a získávání informací o hiporehabilitaci a vedení neziskové organizace.

Následující řádky stručně shrnují naše aktivity v jednotlivých dalších letech. Podrobněji jsou popsány v jednotlivých Výročních zprávách, kde jsou uvedeni vždy také všichni, kdo se podíleli na fungování hiporehabilitace – zejména dobrovolníci pracující jako asistenti při hiporehabilitaci, kteří ve sdružení většinou působí kratší dobu, a tak by jejich úplný výčet za ta dlouhá léta byl příliš dlouhý a nepřehledný.

2001:

- dne 14. 5. 2001 jsme byli u ministerstva vnitra zaregistrováni do rejstříku neziskových organizací a bylo nám přiděleno IČO.
- v téže době jsme začali s výcvikem našeho **prvního koně** (klisny Jasavy) pod vedením p. Holešovského a za konzultací s paní Walicovou a výsledky výcviku byly velmi uspokojivé
- zároveň se nám podařilo navázat spolupráci s **fyzioterapeutem** – pan **Mgr. Seweryn Krzywoń** měl odpovídající kvalifikaci a praxi (VŠ, ZZJV a hiporehabilitační kurz pro fyzioterapeuty pořádaný IDVPZ Brno, jenž spojuje vzdělání fyzioterapeuta s jezdeckými schopnostmi), neměl to k nám daleko a byl ochoten věnovat hipoterapii část svého volného času – byla to šťastná souhra okolností, která nastává velmi vzácně
- díky vstřícnému přístupu obce Bystřice jsme získali do pronájmu sousední pozemek, na němž dosud bývala skládka sypkých materiálů
- protože jsme v našem kraji chtěli provozovat něco, o čem nemělo mnoho lidí jasnou představu, bylo velmi nutné podniknout jisté prezentační akce. K tomu jsme využili právě probíhající dětské dny a zahradní slavnosti, které organizovaly místní základní školy. Zde jsme poprvé předvedli schopnosti koně, na kterém je prováděna hipoterapie.

- následovaly návštěvy několika zdravotnických zařízení, např.: **ÚSP-Radost Třinec, Dětský rehabilitační stacionář** atd., a také odborných lékařů, které jsme postupně seznamovali s touto léčebnou metodou a připravovali jsme se na naši další společnou spolupráci.
- ve dnech 5. 7. a 6. 7. 2001 jsme se účastnili kurzu **hipoterapie v praxi**. Tento se konal v Nesměři u Velkého Meziříčí, kde probíhal letní pobyt klientů, kteří pravidelně navštěvují občanské sdružení PIAFA ve Vyškově u Brna.
- zakoupili jsme dvojbox pro koně od firmy Allgema
- v červenci jsme koupili **druhého koně** (klisnu Heru) a začali jsme s jeho výcvikem
- zároveň po celé léto probíhala výstavba areálu – vyrovnání a vyspádování terénu, návoz, rozprostření a uválcování povrchu tvořeného asfaltovým recyklátem podloženým struskou, výstavba pískové jízdárny (asfaltový recyklát, strusku i písek jsme získali jako velkorysý sponzorský dar, hradili jsme „pouze“ dopravu materiálu a práci lidí a strojů; započala stavba oplocení
- IPS Skanska a.s. nám darovala starší unimobuňky jako základ budoucího zázemí pro klienty a zaměstnance
- paní **Stanislava Walicová** nám laskavě zapůjčila nástupní rampu
- navázali jsme kontakty mj. s absolventy oboru chovatel a jezdec a zahájili spolupráci na základě dobrovolnictví
- na chodu organizace se začala dobrovolnický podílet slečna **Veronika Čechová**
- asi v polovině října jsme byli schopni přijmout první dětské klienty z Dětského rehabilitačního stacionáře Třinec. Těmto dětem jsme se pravidelně třikrát týdně věnovali až do konce listopadu, kdy přišel první sníh a museli jsme tudíž provoz hipoterapie pro rok 2001 ukončit.
- v téže roce k nám zavítala i **Bystřická kabelová televize** a natočila o nás krátkou reportáž do místního televizního magazínu (získané materiály zpracovali Regina Szpyrcová a Leszek Sajdok)
- následně vznikla i naše prezentační **videonahrávka** pojednávající o podstatě a provozu hipoterapeutického střediska
- během relativně krátké doby provozu střediska nás pravidelně navštěvovalo **osm stálých klientů**.

2002:

- od 1. února. 2002 jsme přijali naši první zaměstnankyni slečnu **Evu Kopeckou** z Českého Těšína, která u nás pracuje jako ošetřovatelka koní a jezdkyňe
- v téže době nám začala pomáhat členka výboru sdružení, sociální pracovnice se zdravotnickým profilem, paní **Mgr. Silvie Cymorková**, která se zároveň vzdělávala v jednosemestrálním kurzu **léčebného pedagogicko-psychologického ježdění**. Získané zkušenosti uplatňuje při vytváření terapeutických programů pro „naše“ děti.
- pracovní tým rozšířila **Sylva Orzulíková** a **Renata Kováčová**
- dne 11. února. 2002 k nám nastoupila slečna **Hana Rakowská**, aby u nás vykonávala bezplatnou praxi v rámci kurzu pořádaného Úřadem práce
- v únoru 2002 jsme koupili **třetího koně** (klisnu Zuzanu) a začali s jeho výcvikem
- průběžně probíhal i pravidelný výcvik ostatních koní a přípravy na zahájení letošní sezóny
- **dne 16. března jsme zahájili opět provoz hipoterapie**
- ve dnech 23. a 24. března jsme se zúčastnili kurzu přirozené komunikace mezi člověkem

a koněm „**Monty Robert's – Join Up**“ pod vedením pana Milana Kováře v Lipině u Val. Klobouků

- krátce po zahájení provozu jsme začali přijímat i klienty nové a k dnešnímu dni (31.5.2002), kdy hipoterapeutické centrum funguje čtyři dny v týdnu, máme celkem **24 individuálních klientů a 12 dětí z logopedického oddělení mateřské školy a další klienti se hlásí**
- dne 25. května - u příležitosti **Dne dětí a Dne koní** - jsme pro naše klienty, jejich rodiče a okruh přátel uspořádali speciální program s ukázkami jezdeckého umění, výcviku koně pro hiporehabilitaci a následnou ukázkou hiporehabilitace v praxi, při které všechny děti předvedly, v čem se zlepšily a co se naučily, a zároveň obdržely první vysvědčení a malou sladkou odměnu.

V roce 2001 a do 31.5. 2002 provedlo Sdružení CHEWAL:

146 jednotek hipoterapie

101 jednotek pedagogicko – psychologického ježdění

Samostatný výcvik koní: Jasava – 78 jednotek, Hera – 111 jednotek, Zuzana – 75 jednotek